

lader den falde, saasnart man mærker, den møder væsentlige Banfæligheder, men man gjen-nemfører den kun ved Taalmodighed, Udhol-denhed og Kraft; falder den et Dieblit, saa seer man vel roligt til, men man finder sig ingenlunde rolig deri; man venter tværtimod med Uro, at det befeilige Dieblit for den en-gang skal komme. Jeg maa bede det høitærede Thing at være opmærksom paa, at der er ingenfomhelst Maade, hvorpaa vi kunne ffade Sagen mere, end om vi nu lade den falde. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) forstfikkede os, at han netop havde Angst for at gjøre Bind, og at det var Folkethingets Anseelses Skyld eller for vor Anseelse i Publikums Dine — jeg huffer ikke noie Udtrykkene, men det var Grund-tanken —, at vi skulde lade Sagen falde. Men hvorledes vilde Nationen opfatte en saa-dan Afsærd af os? Den ærede Rigsdagsmand mener, at vi ikke kunne gjøre Noget ved Sa-gen; jo vi kunne gjøre Alt, hvad Nationen kan forlange af os, vi kunne lade Forslaget gaae igjennem Thinget — Mere kan fornøstigtvis ikke forlanges. Den samme ærede Rigsdags-mand vilde have Forslaget afvist, fordi det for Dieblittet ikke fandt nogen Sympathi hos Offentligheden, og han nævnte i den Anledning vore Journaler; men jeg maa bede det ærede Thing erindre, at Journalerne ikke ere Offent-ligheden. Vi skulle jo ikke lede efter Offent-lighedens Mening i Journalisternes Blæthorn, vi skulle ikke gaae ud at spørge om, hvad der er den offentlige Mening, men vi skulle i saa-danne Spørgsmaal væsentlig søge den offentlige Mening her i Thinget. Hvad skulle desuden Journalisterne sige mere om denne Sag? Er den ikke uddebatteret, baade i Offentligheden og her i Thinget, i en saa tilstrækkelig Grad, at der selv ikke for de Journalister, der have Interesse for den, er Anledning til at komme frem med den paany. See vi hen til de Jour-naler, der ikke gjøre Bind, snart fra den ene Side, snart fra den anden, saa troer jeg, vi tilfulde maae erkjende, at de have den selsomme store, levende Interesse for dette Spørgsmaal, som de stedse have havt, om de end ikke daglig have en ledende Artikel derom. Den ærede Rigsdagsmand vilde ogsaa have Lovforslaget afvist af den

høist morsomme Grund, at det var let for de vedkommende Forslagsstillere at fremkomme med et saadant Forslag; men, mine Herrer! vi sidde jo ikke her, for at afveie den Banfæ-lighed, som Forslagsstillerne have havt ved at fremkomme med deres Forslag — har det været et let Arbeide for dem, saa er det jo godt, at de arbeide med en saadan Lethed —, vi sidde jo kun her for at undersøge, om Forslaget er antageligt eller ikke, og naar den ærede Rigs-dagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds har anført en saadan Grund imod det, saa har han sandelig kun gjort Bind. Den ærede Rigsdagsmand fremførte ogsaa den Mod-grund, at man ikke skulde gaae ind paa For-slaget, fordi Forslagsstillerne samtidigt med, at de arbeidede for denne Sag, havde givet sig af med andre store, politiske Spørgsmaal; men jeg beder det ærede Thing betænke, hvad det vedkommer os? Selv om Forslagsstillerne havde gjort det, selv om de vare hvilketsomhelst Mænd, hvad vedkommer det Forslaget? At anføre saadanne Indsigelser er kun at gjøre Bind. Jeg skulde derfor tillade mig at troe, at Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds har anført, ikke imod Forslaget, thi det tiltraadte han, men til Forsvar for nu at trække sig tilbage fra et Forslag, som han tidligere har været en af de tvrigste Talsmænd for, væsentligt kun var det, som han netop vilde undgaae, Bind. Da jeg er bleven i dette særdeles træffende Bil-lede, skal jeg tillade mig endnu et Dieblit at blive deri. Det forekommer mig, at dengang den ærede Rigsdagsmand søgte denne Træde-mølle, er det gaaet ham paa samme Maade, som det i visse Tilfælde gaaer den velsignede Dvinde, idet hun nemlig kan faae et saa stærkt Indtryk, at det uden hendes Vidende og Billie forplanter sig til Fostret. Saaledes synes det mig, er det gaaet den ærede Rigs-dagsmand, idet jeg tænker mig ham stedse for-trolig med denne Tanke, endog dengang han var paa sin Udenlandsreise. Han har med denne Lovs Grundtanke som fæstet i sin Tanke faaet et saa stort og mægtigt Indtryk, at han er bleven ligesom forgjort ved at see denne Trædemølle, saaledes at han, naar han behandler denne Sag, ikke kan undgaae at